

Į humanišką visuomenę

Visuomeninio judėjimo TEISINGUMO AUŠRA programa 2021 12 06

Pagrindinis judėjimo tikslas – realiai humaniška, socialiai teisinga visuomenė bei valstybė. Tokia valstybė visas pastangas skiria kiekvieno žmogaus būtiniams dvasiniams ir materialiniams poreikiams tenkinti: ji užtikrina žmogaus teisę į maistą, būstą, saugumą, sveikatą, darbą, poilsį, į sąžinės laisvę, skatina jo ir visos tautos kūrybiškumo bei dvasingumo išlaisvinimą ir pažadinimą - bei panaikina žmogaus išnaudojimą žmogumi. Tokia valstybė tampa tikrąja, liaudies demokratija.

Kliūtis šiam tikslui yra dabartinė nehumaniška tvarka, tiek pasaulyje, tiek ir Lietuvoje, kai viešpatauja mažuma, valdanti didelius materialinius ir ideologinius resursus bei turinti savus siaurus tikslus. Daugumos interesai nėra paisomi.

Lietuvos atgimimas prasideda nuo dvasinio-moralinio atgimimo. Nes atkurti sugriautą valstybę gali tik sąžiningi žmonės, siekiantys tiesos, darnos ir taikos. Todėl mūsų judėjime laukiame žmonių, kurie humanizmą taiko praktikoje ir politiką suvokia kaip tarnystę tautai, liaudžiai, žmogui. Sutelkti tokius žmones – ir išugdyti juos jaunojoje kartoje – yra pirmaeilė TEISINGUMO AUŠROS užduotis.

I. Esminės problemos konstatavimas

Lietuvą valdo gyventojų mažuma, kuri veikia savo naudai. Gyventojų dauguma lieka už borto. Todėl šalis krizėje.

Minėtą valdančiąją mažumą sudaro kelių socialinių sluoksnių susivienijimas. Tarp jų svarbiausieji yra penki: 1) užsienio ir vietinio stambiojo kapitalo savininkai, 2) biurokratijos viršūnės, 3) „tradicinių“ partijų vadovybė, 4) stambiosios žiniasklaidos savininkai ir 5) „savi“ ekspertai.

Šių penkių socialinių sluoksnių susivienijimą galima pavadinti mažumos susivienijimu už pinigus. Mažumos, kadangi susivienijimą sudaro vos keli tūkstančiai žmonių - tačiau tokių, kurie savo naudai valdo esminius įtakos švertus. Susivienijimu, kadangi jie veikia išvien, organizuotai, ir jokie rinkimai jo neišardo, o tik perstumdo kėdes vietomis. Už pinigus, nes esminis susivienijimo tikslas yra pasipelnijimas. Moralė - anot vieno žinomo Lietuvos bankininko - jiems yra „ne šio pasaulio dimensija“.

1) užsienio ir vietinio stambiojo kapitalo savininkai

Tai vienas įtakingiausių sluoksnių, mat jo rankose – strateginės reikšmės nuosavybė. Pastaroji, kaip žinia, yra svarbiausias materialinis resursas, galios pamatas mūsų materialiam pasaulyje. Tai įvairių korporacijų, bankų, stambiųjų gamyklų, gamtos išteklių savininkai. Daugybė saitų sieja šį sluoksnį Lietuvoje su atitinkamu „motininium“ sluoksniu užsienyje, pirmiausia - su vadinamuoju transatlantiniu (JAV ir ES) stambiuoju

kapitalu. Kuris, suprantama, yra žymiai galingesnė jėga nei jo dukteriniai filialai Lietuvoje ir kitur.

2) biurokratijos viršūnės

Ji jas patenka jėgos struktūrų, ypač spectarnybų, teisėsaugos vadovybė, taip pat kitų strateginių valdžios įstaigų aukščiausieji valdininkai. Šio sluoksnio jėga slypi tame, kad jis stabilus - rinkimai jam nebaisūs, nes jo niekas nerenka. Pagal įtaką biurokratijos viršūnės daugelyje šalių, įskaitant ir Lietuvoje, užima antrąją, o kartais ir pirmąją vietą. Mat įtakingieji valdininkai – ypač užsienio reikalų ministerijos bei spectarnybų atstovai – atlieka tarpininkų vaidmenį tarp galios centrų Vakaruose (Vašingtono, Londono, Berlyno, Briuselio) – ir protektorato (Lietuvos). Jie perduoda atitinkamas nuostatas bei „patarimus“ Prezidentui, Seimui (per „tradicinių“ partijų vadovybę), vyriausybei - ir toliau žemyn pagal hierarchiją.

Kita šio sluoksnio galingos įtakos priežastis yra ta, kad tai jis, o ne besikaitaliojantieji ministrai ar kiti politiniai vadovai vadovauja visam biurokratijos aparatui. Savo ruožtu, šis aparatas ruošia visus įstatymų ir kitų teisės aktų projektus. Seimas retokai juos atmeta - o jei ir atmeta, tai projektus „tobulina“ vis tas pats biurokratijos aparatas. Dar viena šio sluoksnio galios priežastis – apie Lietuvos piliečius, įskaitant apie patį elitą, kaupiama specialiųjų tarnybų informacija. Papildomas šio sluoksnio įtakos šaltinis – glaudūs ryšiai su tarptautine, ypač su Vašingtono ir Briuselio biurokratija bei kitų tarpvalstybinių institucijų viršūnėmis.

3) „tradicinių“ partijų vadovybė

Su atsikiromis, retomis ir asmeninėmis išimtimis, ši vadovybė yra glaudžiais saitais - pažintimis, akcijomis, giminytės ryšiais, interesais - suaugusi su pirmais dviem sluoksniais. Tuo galima įsitikinti pagal balsavimus Seime. Ši vadovybė yra atitrūkusi nuo partinių apačių, kurios dažnokai ir nežino apie jų vadovybės sandorius su stambiuoju užsienio ir vietos kapitalu ar su įtakingiausiais valdininkais.

„Tradicinių“ partijų vadovybės vaidmuo išauga tuomet, kai reikia mobilizuoti rinkėjus ateiti į rinkimus. Tą vaidmenį ji išmoko atlikti. Ji taip pat - per jį aplankančius lobistus - derina Seimo sprendimus su stambiuoju užsienio ir vietos kapitalu - bei su vietinės ir globalios biurokratijos viršūnėmis.

4) stambiosios žiniasklaidos savininkai (bei jų samdomi žurnalistai)

Šiandieninėje sistemoje žiniasklaida yra tiesiog verslas. Kurį dažniausiai valdo stambus (ir dargi užsienio) kapitalas. Didžiausias pajamas šis biznesis gauna iš reklamos. Esamoje sistemoje be reklamos žiniasklaida tiesiog neišgyventų. Reklamą žiniasklaidoje nusiperka daugiausia stambusis kapitalas ir valstybinės institucijos. Tuo pačiu kapitalas ir institucijos nusiperka ir įtaką, kryptį, eterį, informacijos pateikimo tendencijas. Ydingas ratas užsidaro – stambioji žiniasklaida tampa sistemos apologetu. Ir nebeįsileidžia kitokių nuomonių, nei jai sufleruoja mažumos susivienijimas už pinigus.

5) „savi“ ekspertai

Valdžiai reikalingi jai artimi vadybininkai, specialistai, nuomonės formuotojai bei šou-biznio „žvaigždės“. Mainais už geras valstybines bei privačias algas ar honorarus šis sluoksnis formuoja tokią visuomeninę nuomonę, kuri yra palanki ir naudinga mažumos susivienijimui už pinigus. Mažumai būtina paaiškinti daugumai, kodėl gi valdo mažuma, koks naudingas yra tų minėtų kelių tūkstančių žmonių valdymas likusiems 2 800 000 šalies gyventojų. Ir kokia sėkmės istorija tapo mūsų šalis.

Tačiau, nepaisant mažumos susivienijimo už pinigus sąlyginio tvarumo šiuos 30 metų, jis negali būti amžinas. Kiekvienas elitas turi aukso amžių ir nuopolio laikus. Be to, jis gali būti tvarus tik tuo atveju, jeigu ir dauguma gyventojų juo patenkinti. Kita elito ir jo tvarkos laikinumo priežastis yra nuo jo visiškai nepriklausanti įvykių dinamika pasaulyje, pasauliniuose centruose, ypač jeigu elitas nesugeba laiku jos perprasti.

II. Esminės problemos sprendimas

Taigi šalį valdo absoliuti gyventojų mažuma. O dauguma – iš savo darbo gyvenantys žmonės (ar jau išėję pensijon) – neturi balso šioje valstybėje. Tai visi samdomo fizinio ir protinio darbo darbuotojai. Tai ir smulkūs verslininkai. Ir eiliniai tarnautojai. Ir inteligentija. Ir valstietija. Ir bedarbiai.

Šios grupės yra kol kas atskiri, nevieningi socialiniai sluoksniai. Atskiri, nes jie dar iki galo nesuprato savo interesų bendrumo. Dalis jų dar mano, kad mažumos susivienijimo už pinigus atstovai pasikeis ir atsisuks į daugumą. Tačiau keli dešimtmečiai parodė, kad mažumos ir daugumos interesai – skirtingi. Net labai. Mažuma nori išlaikyti savo privilegijuotą padėtį piramidės viršūnėje.

O dauguma nori žmogiško gyvenimo. Elementaraus teisingumo ir moralės. Žmogiškų algų. Orios senatvės. Žmogiškos visuomenės, kurioje vyrautų žmogiški santykiai, pagarba krašto tradicijoms, kalbai, kultūrai. Ir etikos sampratai. (Tik tai ir išsaugotų Lietuvą kaip unikalią mūsų Tėvynę.) Todėl ir galima drąsiai teigti: daugumą sudarančių sluoksnių – samdomų darbuotojų, smulkaus verslo, eilinių tarnautojų, inteligentijos, valstietijos, pensininkų, bedarbių – interesas yra tas pats. Bendras.

(Būna, tiesa, prieštaros tarp smulkiame versle dirbančių samdomų žmonių ir to verslo savininkų – dėl didesnių algų, darbo sąlygų. Tačiau šią prieštarą galima pašalinti tada, kai valstybė apsaugo smulkų verslą nuo stambaus verslo ir biurokratų spaudimo, duoda jam atsipūsti, užsidirbti.)

Sluoksniai, susijungę į mažumos susivienijimą už pinigus, seniai suprato savo intereso bendrumą. Todėl stambus kapitalas, stambieji biurokratai, „tradicinės partijos“, stambioji žiniasklaida ir stambieji vadybininkai veikia išvien.

Laikas savo interesų bendrumą suprasti ir sluoksniams, kurie sudaro daugumą. Samdomo protinio ir fizinio darbo žmonės, smulkieji verslininkai, valstiečiai, inteligentija,

eiliniai tarnautojai, pensininkai, bedarbiai – visi jie turi bendrą interesą. Kai interesas bendras, tai ir veikti verta bendrai.

Turime organizuoti savo susivienijimą. Daugumos susivienijimą už žmogiškumą. Kaip instrumentą atgauti valstybę. Ir atsvarą mažumos susivienijimui už pinigus. Tai, kad mes sudarome absoliučią gyventojų daugumą, dar nieko nereiškia. Gerai organizuota mažuma visada įveiks prastai organizuotą daugumą.

III. TEISINGUMO AUŠRA ir jos reikalavimai

Mūsų judėjimas siekia tapti politine jėga, kuri telkia ir organizuoja minėtą daugumą bei jos labui atkuria sugriautą valstybę. (Jeigu atskiri mažumos atstovai pereis į daugumos pusę – tuo geriau bus visiems.)

Šiandien atkurti suniokotą valstybę įmanoma tik atkuriant socialinį teisingumą bei gerus santykius su kaimynais.

TEISINGUMO AUŠRA - kairioji patriotinė jėga.

Valstybei reikalinga vertybių skalė

Pradėję niokoti Lietuvą, mažumos atstovai pirmiausiai griovė humanistinę moralę. Jie eliminavo sąvokas „sąžinė“, „garbė“, „draugystė“, „kolektyvas“. Ir pakeitė jas savais erzacais – „interesas“, „pelnas“, „konkurencija“, „individas“.

Jiems pavyko. Valstybė be bendruomeniškų orientyrų žlugo. Todėl atkuriant ją, pirmiausia reikia atkurti tikrąją, žmogiškųjų vertybių skalę. Pradėsime nuo jos diegimo mūsų judėjime. Tuo pačiu TEISINGUMO AUŠRA siekia bendradarbiavimo sutarčių su dvasingumą ugdančiomis kultūros, švietimo ir religinėmis bendruomenėmis - ypač su tomis, kurias atstumia valdančioji mažuma. Naująją kartą galime tinkamai išugdyti tik bendromis pastangomis.

Valstybei reikalingas tikslas

Šalies Konstitucijos tekste šiuo metu nėra svarbiausio – nėra įvardintas valstybės tikslas. Yra tik tokia 1-ojo straipsnio formuluotė: „Lietuvos valstybė yra nepriklausoma demokratinė respublika.“ Šis sakinytis yra abstraktus. Tai forma, nenusakanti valstybės turinio.

Todėl Konstitucijoje būtina įvardinti valstybės turinį: „Valstybė visas pastangas skiria kiekvieno žmogaus būtiniams dvasiniams ir materialiniams poreikiams tenkinti: ji užtikrina jo teisę į maistą, būstą, sveikatą, darbą, poilsį, skatina jo ir visos tautos kūrybiškumo bei dvasingumo išlaisvinimą ir pažadinimą - bei panaikina žmogaus išnaudojimą žmogumi. Tokia valstybė tampa tikrąja, liaudies demokratija.“

Valstybė be tikslo yra betikslė. Kai atsiranda tikslas, valstybė įgauna vystymosi vektorių.

Valstybei reikalinga taika

Būtina stabdyti dabar valdžios varomą karo bei rusofobijos propagandą, užsakytą iš tolimojo užsienio. Ir atkurti normalius santykius su visais kaimynais. Liautis kištis į jų vidaus reikalus. Diplomatinės esminė paskirtis - teikti naudą kiekvienam šalies gyventojui. (Mažesnės dujų, elektros, kuro kainos, prekyba, kultūriniai mainai.) Nėra didesnio absurdo, kai valstybės užsienio politika kelia grėsmę jos pačios gyventojų saugumui.

Karinių blokų kūrimas - ir juoba jų plėtra - skaldo Europą. Europa be kolektyvinės saugumo sistemos, įtraukiančios visas kontinento šalis – Europa be ateities. Tai Europa ant didelių konfliktų slenksčio, ką jau ne kartą paliudijo istorija.

Būtina stabdyti karo propagandą, ženkliai sumažinti karinį Lietuvos biudžetą, o išlaisvintas lėšas skirti esminėms visuomenės reikmėms.

Valstybei reikalingas savarankiškumas

Šiuo metu Lietuva vykdo užsienio kuratorių nurodymus. Todėl reikalingas naujas referendumas dėl narystės ES, kadangi pirmasis referendumas dėl ES buvo papirktas alaus buteliais ir skalbimo milteliais. Lai sprendžia patys žmonės. Į NATO mus irgi priėmė be referendumo. Todėl reikalingas ir referendumas dėl NATO. Tuo tarpu dabar Lietuvoje dislokuoti užsienio kariniai daliniai tiesiogiai pažeidžia 137-tą Konstitucijos straipsnį. Jų neturi likti.

Lietuvai reikalingas vadovas

Iš valstybės institucijų Konstitucijoje pirmasis yra paminėtas Seimas (V skirsnis), šitaip parodydamas jo viršenybę. Tuo tarpu kitas skyrius skelbia: „Respublikos Prezidentas yra valstybės vadovas.“ Šią dviprasmybę reikia pašalinti. Ir – atsižvelgiant į pragaištiną 30 metų seimokratijos pasekmes – suteikti Prezidentui realius valstybės vadovo įgaliojimus. (Pavyzdžiui, būtina išplėsti jo teisę skelbti pirmalaikius Seimo rinkimus, ypač tuomet, kai seimokratija paskęsta intrigose.)

Paraleliai reikia išplėsti žmonių dalyvavimą valdyme, palengvinant referendumų sušaukimo procedūrą. Referendumams sušaukti turi pakakti 50 000 parašų, o ne dabartinių 300 000. Taip pat būtina suteikti piliečiams teisę atšaukti visų lygių deputatus. Tai vienas iš esminių būdų užtikrinti asmeninę politikų atsakomybę. (Prezidentą gali atšaukti referendumas.) Perteklinio Seimo narių skaičiaus (141) sumažinimas iki 101 - seniai pribrendęs reikalas. O per 30 metų išsipūtusį Lietuvos valdininkijos aparatą būtina sumažinti bent ketvirtadaliu. Esminių įstatymų projektai turi būti plačiai pristatomi per LRT - visuomenės svarstymui.

Keisti rinkimų sistemą

Reikalaujame sumažinti rinkiminį barjerą (Seimo, EP ir savivaldybių rinkimuose) - nuo 5 iki 1 procento. Mažinti išpūstus rinkiminiuosius užstatus, nes jie varžo nepasiturinčių kandidatų teises. Leisti dalyvauti rinkimuose visuomeninėms organizacijoms. Tuo pačiu

– nebefinansuoti jokios partijos iš valstybės biudžeto. Rinkimuose negali dalyvauti organizacijos, kurias tiesiogiai ar netiesiogiai finansuoja užsienis.

Nėra teisingumo – nėra valstybės

Korupcija šalyje išplitusi, nes teisėsauga ne tik jos nežaboja, bet dažnai pati ją skatina. Tvyro ir politinė korupcija, kuomet pareigūnai pasiduoda politikų spaudimui. Dar Šv. Augustinas sakė: „Valstybė be teisingumo – tik plėšikų gauja.“ (Neveltui konservatoriai atvirai įvardino save kaip „šaiką“.) Todėl reikia suteikti piliečiams teisę kas ketverius metus tiesiogiai rinkti Specialųjį Prokurorą. Jis gautų tautos įgaliojimą pakelti numarintas, valstybei didelę žalą padariusias bylas. Specialusis Prokuroras bus įgaliotas jas iširti, atskiru įstatymu panaikinant joms senaties terminą. Jis taip pat galėtų, kilus pagrįstiems įtarimams dėl vilkinimo ar korupcijos, iš Generalinės prokuratūros perimti bylų tyrimą.

Būtina didinti bausmes už valstybės lėšų vagystes ar jų iššvaistymą. Bauda už tai turi 10 kartų viršyti valstybei padarytą žalą bei apimti viso nusikaltusiojo asmens turto konfiskavimą. Korupciniam nusikaltimams – jokio senaties termino.

Siūlome suteikti piliečiams teisę tiesiogiai rinkti ir atšaukti teisėjus. Tai skatins skaidrumą. Teisėjai būtų renkami visais lygiais – nuo apylinkės iki aukščiausiojo teismo. Metas įvesti priesiekusiųjų tarėjų teismuose pareigybes. Esamas Konstitucinis teismas turi būti išformuotas kaip nuolatos priimantis politizuotus sprendimus – jo narius turi irgi tiesiogiai rinkti (ir esant reikalui – atšaukti) piliečiai.

Pagal minėtą pamatinį principą – tauta skiria ir bet kada atšaukia valdininkus – paruošime įstatymą, nustatantį valdininkų rinkimų ir atšaukimų tvarką.

Antstoliai gali būti tik valstybiniai, kaip ir notariai.

Be žodžio laisvės nyksta kitos laisvės. Todėl reikės atšaukti keletą baudžiamojo kodekso straipsnių, kriminalizuojančių nuomonių įvairovę.

Lietuvos piliečiams privalo būti atvertos visos šiandien aklina užvertos valdiškų įstaigų durys. Mes, valdininkus išlaikantys piliečiai, privalome gauti prieigą prie jų kabinetų tada, kai mums to reikia.

Ūkis

Būtina keisti 46-tą Konstitucijos staipsnį, kuris teigia: „Lietuvos ūkis grindžiamas privačios nuosavybės teise, asmens ūkinės veiklos laisve ir iniciatyva.“ Nėra ko stebėtis, kad viskas, net strateginiai objektai, buvo privatizuoti. Tai skatino pati Konstitucija. Pasaulinė praktika rodo, kad valstybinė ar mišri strateginių objektų nuosavybė yra teisingesnė ir naudingesnė visuomenės daugumai.

Todėl Konstitucija turi būti atitinkamai pakeista ir joje įrašytas teiginys, kad Lietuvos ūkis grindžiamas privačios, valstybinės ir visuomeninės (kooperatinės, municipalinės bei kt.) nuosavybių formų derme.

Strateginę reikšmę valstybės išlikimui bei visuomenei turinčiuose objektuose (ne smulkiame ar vidutiniame versle) turi dominuoti visuomeninė nuosavybė. Nuosavybių formų proporcijas TEISINGUMO AUŠROS Vyriausybė nustatys, atsižvelgusi į objekto svarbą, efektyvumo ir socialinio teisingumo kriterijus. Tai padės mums išardyti stambias privačias monopolijas, kurios dusina smulkiuosius bei vidutinius verslininkus.

Visi buvę ir esami valstybės ekonominiai bei finansiniai sandoriai privalo būti išslaptinti – čia neturi galioti jokia komercinės paslaptis, tapusi priedanga aukščiausio masto valstybinei korupcijai.

Žemės resursai turi priklausyti valstybei. Žemė negali būti pardavinėjama užsieniečiams.

Valstybė skatina vietinę gamybą kaip ūkinio savarankiškumo pagrindą.

Ūkis be planingo vystymosi – ūkis be ateities. Būtina įsteigti Ūkio planavimo komisiją prie Prezidentūros.

Teisingi mokesčiai ir socialinė apsauga

Socialiniams kontrastams sumažinti reikia labiau apmokestinti patį turtingiausią visuomenės sluoksnį. Jis yra nedidelis, bet valdo didžiulius resursus, dažnu atveju gautus per neteisėtą valstybinio (mūsų) turto privatizaciją 1990-aisiais. Šį sluoksnį reikia apmokestinti prabangos prekių mokesčiu, dideliais mokesčiais dideliame nekilnojamam turtui. Taip biudžetas gaus naujas pajamas.

Reikia įvesti realius progresinius mokesčius (kuo mažiau uždirbi – tuo mažiau esi apkrautas mokesčiais). Stambiausioms įmonėms reikia padidinti pelno mokestį. Šia prasme siektina orientuotis į Skandinaviją, kur valstybė per mokesčius peskirsto nemažą bendrojo vidaus produkto dalį, visos visuomenės labui.

Lietuvoje veikiančios tarptautinės įmonės visus mokesčius turi mokėti Lietuvos biudžetui.

Kas ketvirtį būtina iš naujo apskaičiuoti minimalų gyvenimo lygį ir, atsižvelgiant į tai, automatiškai indeksuoti pinigines išmokas: pensijas, minimalius atlyginimus, stipendijas, pašalpas, kt.

Vidutinė senatvės pensija turi siekti ne mažiau kaip 70% vidutinio darbo užmokesčio.

Siekiamybė – šeimos išlaidos komunalinėms paslaugoms neturi viršyti 10% jos pajamų.

Siekiamybė – 6 valandų darbo diena (nemažinant atlyginimų), kad žmonės turėtų daugiau poilsio.

Auditas

Metas atlikti visaapimančią valstybės ir savivaldybių auditą. Šiuo metu valdžia slepia didelę biudžeto dalį nuo visuomenės. Laikas praverti valstybės piniginę, viską tiksliai

suskaičiuoti – ir tada bus galima biudžetą teisingai perskirstyti. Tai padės gražinti į biudžetą "dingstančius" milijardus.

Būtina susigrąžinti Lietuvos nacionalinio banko nepriklausomybę nuo ES. Kuris galėtų sukontroliuoti įsigalėjusius užsienio bankus šalyje. Įkurti valstybinį komercinį banką, teikiantį pigesnes paslaugas nei užsienio bankai Lietuvoje.

Nacionalinės Lietuvos tradicijos

Lietuviai neturi kitos Tėvynės, išskyrus Lietuvą. Kaip neturi jos ir kitos čia nuo seno gyvenančios tautos. Todėl lietuviškumo išsaugojimas – tautos išlikimo garantas. Lietuvių kalba privalo grįžti į viešąsias erdves, iš kur ją išstūmė anglų. Tautinės, liaudies tradicijos turi būti prikeltos ir atgaivintos po smūgio, kurį joms sudavė 1990-aisiais prasidėjusi masinės „kultūros“ invazija, su nuolatine smurto ir materializmo propaganda.

Taip pat saugosime visų Lietuvoje nuo seno gyvenančių tautų tradicijas. Jų atstovai turi vėl pasijusti pilnaverčiais visuomeninio gyvenimo dalyviais. Jie turi atgauti atitinkamą eterio dalį valstybinėje žiniasklaidoje jų kultūros reikmėms ir atgauti dirbtinai uždarytas jų švietimo įstaigas.

Šeima

Darni, gausi, valstybės saugoma, remiama ir puoselėjama šeima – Lietuvos atgimimo ir išlikimo garantas. Šeimą kuria vyras ir moteris. Tik tokia šeima – kaip visuomenės ląstelė - ir gali būti pateikiama kaip lygiuotinas pavyzdys mūsų vaikams. Tuo tarpu kiekvienas suaugęs žmogus gali rinktis, jeigu nori, savo lytinę orientaciją. Bet tai yra tik jo asmeninis reikalas. Pasisakome prieš „naujojo genderizmo“, lyčių keitimo propagandą.

Švietimas, mokslas, kultūra

Švietimas, mokslas ir kultūra nėra „paslauga“. Nes nėra „dvasinių poreikių rinkos“. Yra natūralus žmogaus poreikis šviestis. Tas poreikis turi būti patenkintas. Tam ir yra atitinkamos valstybės įstaigos. Ir tas poreikis turi būti patenkintas nemokamai.

Būtina baigti bevaisę švietimo sistemos orientaciją tik į Vakarus, kur švietimas seniai šlubuoja. Visa švietimo, mokslo ir kultūros sistema turi siekti esminio tikslo – maksimalios žinių gausos ir kokybės perteikimo jaunimui. Geriausias patriotas yra kritiškas ir savikritiškas žmogus.

Sveikata

Šiuolaikinė valstybė turi pakankamai rezervų, kad sveikatos apsauga ir sveikatinimas būtų nemokami. Nes sveikatos apsauga nėra „paslauga“. Kadangi nėra ir negali būti „ligų ir ligonių rinkos“. Yra žmonės. Ir jeigu valstybė negali pasirūpinti ligoniais, tuomet kam ji reikalinga.

Sveikatos įstaigos turi veikti ir mažose gyvenvietėse (pirminė grandis).

Ilgos eilės patekti pas gydytojus – tai užslėptas žmonių naikinimas.

Valstybė privalo kontroliuoti vaistų kainas, o jei įstatymai tai draudžia, jie yra keistini. Vaistas nėra „prekė“. Tai gyvybinis ligonio poreikis.

Vakcinacija gali būti tik savanoriška. Tuo labiau, kad naujų vakcinų efektyvumas dar nėra iki galo įrodytas. Žmonių segregacija pagal skiepėjimosi/nesiskiepėjimo kriterijų yra antikonstitucinė. Vakcinų pasiūlą reikia išplėsti ir nedaryti iš jos „geopolitinio“ klausimo.

Valstybė privalo vykdyti plataus masto sveikatinimo, aktyvaus laisvalaikio ir sveikos gyvensenos propagavimo programas.

Žemės ūkis

Pasaulinė praktika parodė, kad žemės ūkis plėtojasi tik tada, kai jį remia valstybė. Neneigdama stambių privačių bei šeimos ūkių, valstybė pirmenybę turi teikti stambiems kooperatiniams ūkiams, kadangi jiems sukurti reikia mažiau lėšų ir laiko. Be to, juose efektyviau panaudojami naujausi technikos pasiekimai, garantuojama žmogaus socialinė sauga.

Fizinis lavinimas ir sportas

Fizinio lavinimo ir sporto masiškumas ir prieinamumas – žmonių sveikatos laidas. Būtina atkurti sugriautą ir nemokamą fizinio lavinimo ir sporto masiškumo sistemą. Be jos kaip bazės neišsivers ir sporto profesionalai, aukšto meistriškumo sportininkai, kurių beturime vis mažiau - ir būtent dėl ką tik paminėtos priežasties.

Valstybės informacinė ir istorinė politika

LRT vadovybė turi būti pakeista dėl šališkumo ir uždarumo nuo nuomonių įvairovės.

Valstybei taip pat reikės nutraukti finansavimą visoms privačioms žiniasklaidos priemonėms, privatiems institutams, ekspertams, konsultantams, viešųjų ryšių kompanijoms ir „influenceriams“. Nes per šį finansavimą valdančioji grupuotė prisijaukina privačius UAB'us ir taip susina pilietinę visuomenę bei žodžio laisvę.

Dabartinė oficiali istoriografija yra keistina, nes ji iškraipo šalies istoriją, ypač XX amžiaus. Ji oficialiai įteisina lietuviško paveldo naikinimą - ir pateisina valdančiosios mažumos (bei jos kuratorių iš užsienio) dešimtmečiais vykdomą antilietuvišką bei rusofobišką vidaus ir užsienio politiką. Mes atkursime objektyvią Lietuvos istoriografiją.

Kad įgyvendintume šią programą, mes telkiame sąžiningų ir ryžtingų profesionalų komandą. Ieškome jaunimo, savanorių, bendruomenininkų, kad visus juos įtrauktume į valstybės valdymą. Valstybė – tai mes.

Šiam tikslui taip pat telkiame plačią nesisteminių jėgų koaliciją.